

DSP se, v skladu s posebnim statusom področja knjige, ki se kaže tudi v dejstvu, da obstaja posebna agencija za to področje (JAK), zavzema za to, da bi Komisija za knjigo, ki deluje pri Ministrstvu za kulturo, še naprej pokrivala področje vrednotenja dela samozaposlenih an področju knjige in odločno nasprotuje možnosti, da bi v okviru »super komisije« o statusu samozaposlenih na področju knjige odločala ena sama oseba.

Predlagamo, naj bo ta komisija bila še naprej sestavljena iz najmanj treh (ali več) članov, lahko tudi kot predstavnikov treh stanovskih društev na področju knjige, torej DSP, DSKP in DSLK, ali pa naj se ohrani dosedanja komisija.

(Utemeljitev DSP, stališče podpirata DSP ter DSKP)

DSP meni, da je potrebno, v zvezi z opombo o vrednotenju nagrad pri določbi »Razlaga kriterijev, ki jih določata prilogi I in II, veljajo naslednje opredelitve« zapisati, da imajo vse pomembnejše nagrade, posebno tiste, ki jih umetnik lahko dobi samo enkrat, permenantno vrednost za status samozaposlenega in vrednotenje njegovega dela. Torej je potrebno namesto besedila: »Presoja nagrad za življenjsko delo ali opus, ne glede na to, kdaj je nagrada podeljena, opravi strokovna komisija glede na njeno naravo in pomen« zapisati »Vse pomembnejše nagrade, ki jih je prejel samozaposleni umetnik, se glede na njihovo naravo in pomen upoštevajo pri presoji vrednosti umetnikovega dela, ne glede na to, kdaj je bila posamezna nagrada podeljena«.

(Utemeljitev DSP)

Rezultati petletnega dela književnega prevajalca naj ne bodo kvantitativno omejeni le na eno samo področja prevajanja, npr. samo prevajanja proze ali samo prevajanja poezije ali samo prevajanja filmov ali gledaliških del, saj se področja prevajanja dopolnjujejo in prepletajo. Komisija naj smiselno upošteva dopolnjevanja kriterijev obsega oziroma njihovo prepletanje.

(Utemeljitev DSKP)

CENZUS IN DRUGI POGOJI

Glede na to, da so se nekateri ustvarjalci srečali z izjemno resnimi posledicami preseganja cenzusa (kamor so všteti tudi prispevki Ministrstva, česar mnogi niso vedeli, dokler jih preseganje cenzusa ni doletelo), ki so vplivale tudi na vsebino njihovega umetniškega dela (na primer zaradi plačevanja rubeža za prispevke zaradi minimalnega preseženja cenzusa (ki morda ne presega 200 evrov) so bili zaseženi njihovi avtorski honorarji za še neobjavljene knjige, ki še niso bile dokončno napisane, zato je bilo spričo nuje potrebno po balzacovsko hitro zaključiti s pisanjem, da bi lahko vrnilo dolgove. DSP se ne strinja se s tem, da administrativna pravila na takšen način krnijo kvaliteto avtorskega dela, in se, med drugim tudi zato, zavzema za tki. »drsni cenzus« oziroma podpira bolj poglobljeno razpravo in raziskavo stanja na tem področju.

Prav tako se DSP zavzema za to, da bi bilo avtorjem, podobno kot drugim državljanom, v primeru rubeža dopuščeno, da se ne bi smelo zaseči 30% dolga, saj podobno kot drugi državljan, ki jim je v takih primerih to dopuščeno, potrebujejo tudi sredstva za življenje. V primerih rubeža sredstev na njihovem računu se na primer ne upošteva dejstvo, da imajo morda nepolnoletne otroke, kar je popolno kršenje socialne varnosti otrok samozaposlenih.

»Drsni cenzus« ali kakšna druga smiselna rešitev, ki bi ločila ustvarjalce, ki so le za spoznanje presegli cenzus od tistih, ki ga presegajo krepko, je nujno potreben ukrep iz več razlogov.

(utemeljitev DSP)